

antaget, at der køres erhvervsmæssigt. Givet de konkrete omstændigheder, der giver anledning til en vis berettiget tvivl, foreslås det dog, at told- og skatteforvaltningen i disse tilfælde med fremadrettet virkning i op til 12 måneder vil kunne give den skattepligtige pålæg om ved kørselsregnskab at kunne dokumentere, at der er tale om erhvervsmæssig befordring under overholdelse af 60-dages reglen.

Hvis SKAT vurderer, at der er tale om en af førnævnte situationer, og SKAT derfor har pålagt den skattepligtige at føre kørselsregnskab, men kørselsregnskabet viser, at der mod forventning køres mere end 60 arbejdsdage mellem hjem og arbejdsplads, vil pålægget ikke have virkning for tiden inden, pålægget blev givet. Den skattepligtige har – i modsætning til en skattepligtig, der hver dag møder det samme arbejdssted eller kun har få forskellige arbejdssteder – i tiden inden pålægget haft et sådant kørselsmønster, at der ikke ved førelse af kørselsregnskab har skullet holdes nøje øje med 60-dages reglen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.

Til nr. 3

Det foreslås, at henvisningen i ligningsloven § 9 B, stk. 4, der efter lovforslaget bliver til stk. 5, til »stk. 1-3« ændres, således at der i stedet henvises til »stk. 1-4«.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af, at det foreslås at indsætte et nyt stk. 2 i ligningslovens § 9 B.

Til nr. 4

Det foreslås, at hvis der er betalt dagsafgift for privat benyttelse af bilen, jf. § 4, stk. 3, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., skal den ansatte ikke beskattes af fri bil, selv om bilen, der af arbejdsgiveren er stillet til rådighed udelukkende for erhvervsmæssig kørsel, er benyttet privat.

Dagsafgiften for privat benyttelse af bilen dækker både de skattemæssige krav, der måtte følge af den private anvendelse af og rådighed over bilen.

Benytter den ansatte arbejdsgiverens bil privat uden, at der er betalt dagsafgift, skal vedkommende som hidtil beskattes af fri bil.

Til nr. 5

Det foreslås, at der efter 7. pkt. indsættes en bestemmelse om, at i de tilfælde, hvor dagsafgiften, som nævnt i 7. pkt., er betalt af arbejdsgiveren, skal den skattepligtige beskattes af værdien heraf, jf. ligningslovens § 16, stk. 3.

I de tilfælde, hvor arbejdsgiveren betaler dagsafgiften for den ansatte, således at den ansatte kan køre privat i arbejdsgiverens bil i én dag uden at skulle beskattes af fri bil, er der tale om, at arbejdsgiveren giver den ansatte et skattepligtigt personalegode. Ifølge ligningslovens § 16, stk. 3, 1. pkt., fastsættes den skattepligtige værdi af personalegoder til den værdi, som det må antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel. Det vil sige, at den ansatte i dette tilfælde skal beskattes af værdien af dagsafgiften, dvs. 225 kr.

Den skattepligtige værdi af dette personalegode er ligesom værdien af fri bil er omfattet af arbejdsmarkedsbidragspligten efter arbejdsmarkedsbidragsloven.

Det er tanken, at den skattepligtige værdi af dagsafgiften skal henregnes til A-indkomst. Kildeskattebekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse om kildeskat nr. 419 af 21. maj 2008, vil blive ændret i overensstemmelse hermed.

Hvis den ansatte kører privat i arbejdsgiverens bil ud over de dage, hvor arbejdsgiveren har betalt dagsafgift for den ansatte, skal den ansatte som hidtil beskattes af fri bil, jf. ligningslovens § 16, stk. 4.

Til nr. 6

Det foreslås at tydeliggøre, at skattepligtige med kundeopsøgende arbejde som alternativ til den gældende regel om, at de kan køre mellem hjem og virksomheden højst 1 dag om ugen (dvs. 52 dage om året), når der i øvrigt udelukkende køres erhvervsmæssigt, kan anvende 60-dages reglen.

Anvendes 60-dages reglen indebærer det, at kørsel mellem hjem og virksomheden i indtil 60 arbejdsdage inden for de forudgående 12 måneder, jf. forslagets § 1, nr. 1, anses for erhvervsmæssig for den skattepligtige med kundeopsøgende arbejde ligesom for alle andre med skiftende arbejdssteder. Det betyder, at skattepligtige med kundeopsøgende arbejde har mulighed for at køre mellem hjemmet og virksomheden flere dage i nogle uger og i andre slet ikke, forudsat det samlede antal ikke overstiger 60 dage.

Den særlige regel om, at skattepligtige med kundeopsøgende arbejde kan køre mellem hjem og virksomheden højst 1 dag om ugen er bibeholdt for det tilfælde, at en skattepligtig med f.eks. almindeligt kontorarbejde, der således har kørt mere end 60 arbejdsdage inden for de forudgående 12 måneder mellem hjemmet og virksomheden, skifter jobsituation og får kundeopsøgende arbejde med behov for at komme på samme virksomhed. En sådan person vil i den nye jobsituation kunne benytte reglen om, at der kan køres